

The Selfish Giant

Foto: Nonstop Entertainment

The Selfish Giant är en stark och osentimental historia om två barn som vuxenvärlden har svikit och som tvingas uppfinna egna strategier för att klara både sin egen och sina familjers tillvaro. Filmen förenar på ett spännande sätt en brittisk socialrealistisk filmtradition med storslagen bildpoesi och är en både upprörande och inspirerande utgångspunkt för diskussioner om fattigdom i dagens Europa, medmänsklighet och moral. Samt, inte minst, om vänskapen som urkraft och trygghet.

Rek. för gymnasiet

En filmhandledning av LOUISE LAGERSTRÖM

Handling

Bradford i norra England. En gång centrum för en blomstrande textilindustri. Nu en bortglömd del av den europeiska gemenskapen där arbetslösheten är hög och de sociala skyddsnäten glesa. I dess utkant, i det nedgångna Buttershaw Estate, lever de två trettonåriga bästisarna Arbor och Swifty. Arbor

med sin ensamstående mamma, som har svårt att få pengarna att räcka till och en bror som är småttjuv och tar droger. Swiftys barnrika familj har det lika knapert. Hans mamma kämpar för mat på bordet och när elen stängs av för att räkningen inte har betalats säljer hans arbetslösa pappa familjens enda soffa som ännu inte är avbetald.

Arbor, som tar medicin för sin diagnos, är ett rastlöst kvicksilver fyllt av ilska, frustration och impulsiva infall. I skolan kan han omöjligt koncentrera sig eller sitta still. Swifty är lugnare och tystare och tillsammans utgör de ett oövervinnerligt team när det kommer till att fixa pengar. De samlar allsköns metallskrot. Bland annat utsätter de

sig för livsfara genom att stjäla elkablar med koppartråd vid järnvägsspåren som de sedan säljer vidare till skrot-handlaren Kitten.

Arbor utmanar lärarna och vägrar göra vad som förväntas på lektionerna. Efter ett vilt slagsmål i skolan där Arbor har gett sig på några killar som mobbat Swifty blir bägge relegerade. Swifty under tio dagar. Arbor för gott.

Skrotsamlandet blir nu ett heltids-göra och Kitten som ser en potential i grabbarna förmår dem att tänja på gränserna för hur de ska komma över metall i olika former. Utan skrupler ger han dem betydlig mindre betalt än vuxna som lämnar in skrot. De slantar de ändå får ihop överlämnar de med stolthet till sina mammor.

Kitten äger en häst, Diesel, som han låtit träna för att köra illegala travtävlingar. Tidiga morgnar samlas traktens män för vadslagning och i ett dödsföraktande race på vanliga bilvägar låter man hästarna springa just framför bilkaravaner med berusade män och tutande vansinnesförare. Swifty som älskar djur visar sig ha god hand med hästen och han får förtroendet att sköta om och köra honom.

Med en hästkärra, som Kitten låter dem hyra, kan pojkarna lättare lasta och transportera skrotet de 'hittar'. De mångdubblar mängden skrot och lyckas till och med sno åt sig en kabelrulle från några elreparatörer.

Men deras ökade aktivitet leder också till att polisen kommer på hembesök och varnar Arbor att det är olagligt och förenat med livsfara att stjäla koppar vid järnvägsrälsen. Hans mamma oroar sig och trots att affärerna nu går riktigt hyggligt inser Arbor att han blir utnyttjad. Som hämnd börjar han stjäla från Kitten för att bygga upp ett eget lager. Han blir allt mer övermodig och försöker kränga skrotet på en annan skrotfirma några mil bort. När han avslöjas blir Kitten vansinnig och hotar att förstöra Arbors hand i en skräckinjagande maskin avsedd för att ta bort gummilagret på kablar.

Arbor har tidigare sneglat på de underjordiska ledningarna vid kraftverken men Swifty har vägrat, det är alldeles för farligt. Kitten har dock mindre skrupler och som ett straff för stölderna tvingar han honom att försöka. Utrustade med några enkla verktyg

och gummihandskar skickas pojkarna ut på det livsfarliga uppdraget.

De kryper ner i den betongförsedade kabelkammaren. Arbor lyckas säga av en bit tjock högspänningskabel men när Swifty skall hjälpa honom glömmer han att ta på sig handskarna och får en elstöt som dödar honom omedelbart. Arbor svimmar av men när han efter några timmar vaknar upp lägger han en presenning över Swiftys förkolnade kropp och kör honom med hästvagnen tillbaka till Kitten. Där får han ett utbrott och slänger sig på den storvuxne plågoanden för att döda honom. Några män låser in honom i ett skjul tills polisen kommer och Kitten tar utan bortförklaringar på sig skulden för det inträffade.

Swiftys familj vägrar se Arbor i ögonen och stänger dörren framför näsan på honom eller ger honom en örfil när han ringer på gång på gång. Trots ösregn sätter han sig utanför deras hus och väntar på att de ska vilja tala med honom. Till slut hämtar hans mamma hem honom och han gömmer sig under sin säng dit han brukar fly när han mår dåligt. Till sist kommer Swiftys mamma över och Arbor slänger sig gråtande i hennes famn. I slutscenen ser vi Arbor kärleksfullt rykta hästen Diesel.

Vänskap: Lojalitet, kärlek och respekt

Filmens inledande scen där pojkarnas händer sammanflätas blir en återkommande och symbolisk bild för deras starka gemenskap och kärlek. Arbor, som blir utagerande och aggressiv när han inte tagit sin medicin, lugnas och tröstas av Swifty. När de dricker läsk gör de det som bästisar. Det vill säga, de ser till att den sista droppen uppe på burken är bortslurpad innan de langar över den; en enkel men elegant gest av respekt och samhörighet.

De kommer bägge från dysfunktionella familjer där de tidigt tvingats klara sig själva. Utpetade i marginalen. Föräldrarnas energi går åt till att oro sig för tak över huvudet, mat och värme. Samtidigt som de delar ett utanförskap står deras personligheter i kontrast mot varandra. Arbor är impulsiv och kan inte överblicka konsekvenserna av sitt handlande. Swifty, som lustigt nog betyder snabb, blir hans lugnare motpol. Han har en vårdande

sida där han tröstar och månar om sina småsyskon, älskar djur och har särskilt god hand med hästar.

Arbor tar initiativet till de galna upptågen. Som när han hämtar Swifty från skolan med häst och vagn. Medan Swifty ser till att infallen inte går överstyr. Så gott som alltid finns de där för varandra. När Swifty mobbas i skolan ingriper Arbor till hans försvar. Trots sina olikheter är de två omutligt lojala och har utvecklat en stark vänskap, ett brödraskap. Swifty känner Arbor utan och innan och vet hur han ska lugna honom när han får sina utbrott.

- Hur skulle ni beskriva de två fysiskt och mentalt? Fundera över hur de två pojkarnas olika lynnen kompletterar varandra? Vad tror ni de gillar hos varandra? När hamnar de i konflikt? Vad har de skilda åsikter om? Vad är riktigt vänskap för er? På vilket sätt kan olikheter berika ett vänskapsförhållande?

- Kitten kommer att bli en person som sätter deras vänskap på prov genom att spela ut pojkarna mot varandra. Arbor är besatt av att tjäna pengar på skrotet medan Swifty hamnar i ett annat beroende gentemot Kitten när han får förtroendet att ta hand om hästen Diesel. Båda menar att den andre är den som utnyttjas. På vilket sätt sår Kitten split mellan pojkarna? Hur ser deras olika relationer till Kitten ut?

- *The Selfish Giant* handlar om en stark vänskap som utsätts för provningar och som får ett tragiskt slut. Arbor håller sin väns förkolnande hand en sista gång i en starkt symbolisk och sorglig bild. Hur visar filmen på pojkarnas starka vänskap även efter döden? På vilket sätt tar sig sorgen uttryck i Arbor? Hur gör sig Swifty påmind för Arbor när han är borta? Hur tänker ni er Arbors framtid utan Swifty? Vilken känsla av försoning finns i mötet mellan Arbor och Swiftys mor?

Hyperaktivitet: möjligheter och begränsningar

Arbors hyperaktivitet tar sig uttryck i hans kroppsspråk. Han liksom bara *måste* hoppa över grindstolpar, klättra

upp på lyktstolpar eller spritta med benen. Ibland låter han aggressionen komma ut liggandes under sängen där han bankar sig trött. Inom honom bubblar det av energi som inte får utlopp och vissa av hans infall är både farliga och olagliga. Men hans intensiva läggning ger honom också en stark positiv drivkraft.

- Hur märker man Arbors oro i hans sätt att röra sig? Hur uppfattas han av sin omgivning? Vilka positiva följder får hans temperament, i form av exempelvis kreativitet, envishet och självförtroende? Vilka problem för det med sig för honom?

Neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, som till vardags lite slarvigt kallas "bokstavsdiagnoser", har blivit vanligare på senare år. Många, såväl barn som vuxna, blir lättade när de ges en diagnos: Äntligen får man svar på varför man har haft koncentrations- och inlärningssvårigheter. Varför man alltid känt sig annorlunda än andra. När man har fått en diagnos finns också möjlighet att medicinera. Elever kan få en bekräftelse på att skolans arbetsme-

toder faktiskt inte passar alla och att det inte är fel på dem själva, utan på pedagogiken. Och med en diagnos är det lättare att få adekvat stöd i skolan.

- Ta reda på fakta om ADHD och liknande diagnoser! Länktips finns i slutet av den här filmhandledningen.
- Vilka fördomar finns det om den här typen av diagnoser? Varför har samhället och skolan ibland svårt att möta dessa barns behov?

Egoism, fattigdom och moral

The Selfish Giant utspelar sig i norra England. I Bradford där textilindustrin en gång i tiden försörjde en stor del av invånarna. Nu har arbetslösheten bitit sig fast och det sociala utanförskapet tenderar att gå i arv i de nedgångna områden där Arbors och Swiftys familjer lever. Det behövs inte många bilder för att etablera deras ekonomiska och sociala förhållanden.

Arbors mamma är ensamstående och försöker få det att gå ihop. Swiftys föräldrar är bägge arbetslösa och familjens middag består inte sällan av kalla bönor direkt ur burken. Elen är nyligen

avstängd när vi möter familjen första gången och eftersom man just sålt soffan för att få tillbaks strömmen så får man äta middag på golvet i det kalla huset. Allt som kan generera några slantar blir handelsvaror.

- Hur beskriver filmen familjernas ekonomiska situation? Vilka yttre tecken visar på deras fattigdom? Hur försöker de överleva?

Traktens skrothandlare Kitten är något av grannskapets mittpunkt då insamlandet av skrot är något som sysselsätter folk som inte har någon annan utkomst. Han är spindeln i nätet för en korrupt marknad av metallskrot. En parallell ekonomi till det etablerade samhället med egna lagar.

- Pojkarna får upp ögonen för den lukrativa kopparhandeln, även om de konkurrerar med vuxna mer erfarna "samlare", och för dem blir skrotsamlandet en möjlighet att bidra till familjernas ekonomi. De köper inte saker till sig själva eller roar sig utan ger pengarna vidare till sina mödrar. Arbor är stolt när han ger sin första 'lön'

till mamman medan Swifty smyger ner pengar i sin mammas plånbok så att hon kan betala elräkningen. Vad betyder det för pojkarna att de kan hjälpa till med försörjningen? Varför vill Swifty inte tala om för sin pappa att han tjänat ihop egna pengar?

Storbritannien har drabbats hårt av den ekonomiska krisen i Europa, med efterverkningar som kraftiga åtstramningar i de offentliga finanserna. Vilket i sin tur starkt påverkat livet för redan ekonomiskt svaga grupper. Inkomstskillnaderna och klassklyftorna är enorma. Velfärdssystemet har urholkats samtidigt som EU i sin tur ger ekonomiskt stöd till flera provinser i norra England. Forna gruv- och industristäder likt Bradford är idag bland de fattigaste i EU. Unga människor i dessa delar är till viss del stigmatiserade och saknar framtidstro.

- Ta reda på mer om hur det brittiska samhället ser ut. Vilka traditioner styr? Hur ser den ekonomiska fördelningen bland befolkningen ut? Ta gärna hjälp av den artikel om barnfattigdom som BBC publicerade 2013 och som du hittar bland länktipsen nedan.

I Storbritannien gick nyligen tjugosju brittiska biskopar ut i ett öppet brev till premiärminister David Cameron där de menade att välfärdssystemet håller på att vittra sönder. Att situationen är akut för stora grupper som de menar tvingas välja mellan "heating and eating", det vill säga värme eller mat. Det skulle röra sig om en halv miljon briter. 2010 inrättades The Child Poverty Act som skulle uppmärksamma barnfattigdomen i landet och utveckla strategier för att minska den.

Fattigdomsbegreppet är under ständig diskussion även i Sverige. Här finns ingen officiell definition men det kan handla om möjligheten att hantera oförutsedda utgifter eller om man lever under den nivå som styr om man är berättigad till försörjningsstöd, så kallat existensminimum. Olika principer tillämpas och det handlar om hur man uttolkar och avläser statistik.

- Som *The Selfish Giant* beskriver utgör barnfattigdom en större samlad bild av levnadsvillkor: Hemförhållanden, utbildning och den miljö som omger barnet. Man talar ofta om *det sociala arvet* och i filmen verkar pojkarna förutbestämda att fortsätta det liv som deras familjer levte. Vad innebär det sociala arvet? Hur tänker

ni kring fattigdom och förutsättningarna att ta sig ur den? Vilka möjligheter har man att sig ur nedärvd social status eller fattigdom? Vad händer med ungdomarnas drömmar, förhoppningar och framtidstro? Hur tänker ni själva kring framtid och drömmar om förändring?

- *Att äta eller ätas*. Arbors bror stjälar sin brors ADHD-medicin för att langa den vidare eller möjligen missbruka själv. Att det skadar hans lillebror hindrar honom inte. Moraliska hänsyn är inte något man har råd med i jakten på pengar. I filmen ser vi prov på hur människor utnyttjar varandra för ekonomisk vinning. Vilken roll har skrothandlaren Kitten? Fundera över hur han resonerar när han utnyttjar pojkarna som billig arbetskraft? Vilka farliga situationer utsätter han dem för? På vilket sätt frodas våldet i den utsatta ekonomiska situationen? I hemmet och i det isolerade samhälle som filmen skildrar? Vilken roll har Mary som arbetar för Kitten i denna mansdominerade värld?

- Regissören Clio Bernard har i flera intervjuer betonat att hon velat skildra vad en egoistisk ideologi gör med människan och vilket slags samhälle det skapar. Hur tänker ni kring frågor om girighet och ekonomiska orättvisor? Vad gör det med personerna i filmen? Hur tycker ni att girighet påverkar er och samhället i stort? Vad händer med empatin, moralen och respekten för varandra? Kan girighet vara en bra drivkraft?

Filmens skrotsamlade blir indirekt en kommentar till vår tids fokus på konsumtion och den "skyldighet" som man ibland upplever från politiskt håll att konsumera för att öka tillväxt och levnadsstandard. De enorma tipparna av avlagda vitvaror, bilar, elektronik, cyklar och barnvagnar blir en slags självmotsägelse. Kanske inger de oss en eftertanke kring återvinning? Att värdera det vi har och inte bara slita och slänga.

- Vilka funderingar får ni kring vår tids konsumtion när ni ser sopbergen? Vilka goda konsekvenser kan det kretslopp som byggs upp kring

Regissören Clio Bernard

metallskrotarna ha för samhället? Fundera över hur fattigdomen paradoxalt nog skapar förutsättningar för återvinning.

Svikna barn i de vuxnas värld

The Selfish Giant är inspirerad av en saga med samma titel av Oscar Wilde. Den publicerades första gången 1888 i samlingen *The Happy Prince and Other Tales* och handlar om en jätte som stänger ute alla barn från sin trädgård genom att bygga en mur. Men då slutar allt att grönska och en ständig vinter håller sitt grepp innanför tills jätten inser att han varit självisk och åter ger barnen lov att leka bland träden.

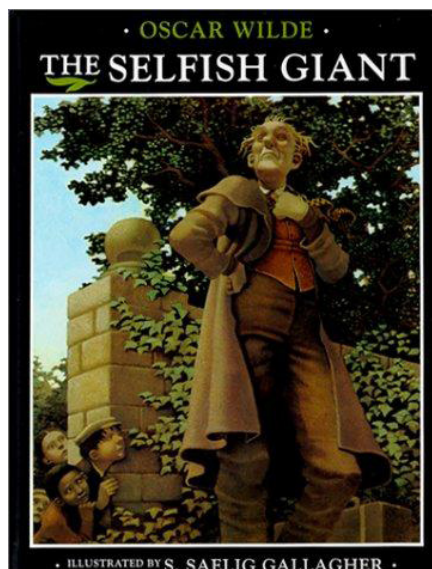
I filmen har de vuxna till stor del vänt barnen ryggen. Skolvärlden avsäger sig ansvaret för Arbor som anses alltför svårhanterlig. Skolan är välputsad med kliniska korridorer där Arbor förmodligen tillbringar en del tid när han stört lektionerna. På väggen i pojkarnas klassrum står uppmuntran-de deviser som: Var positiv, Var själv-säker, Var redo och Njut. Samtidigt tar skolledningen handen från Arbor och menar att han inte passar in på en "vanlig" skola.

- På vilket sätt sviker skolan både Arbor och Swifty? Hur motiverar de sitt beslut för föräldrarna? Vad händer när skolan ger upp sina elever? Vad betyder det att få vistas bland andra barn även om man har särskilda behov, tror ni?

När skolan spottat ut dem hamnar pojkarna i Kittens våld. Han är hård, krävande och ger dem ingen vänligare behandling bara för att de är barn. Snarare tvärtom. Hotfullt ber han dem hålla sig ur vägen, försvinna, dra. Även andra vuxna män i deras närhet, inklusive fäder, ser pojkarna som något som stör. De skriker åt dem att försvinna ur deras åsyn.

- Vad gör den hårda behandlingen med pojkarnas förtroende för de vuxna? Hur ser deras förebilder ut? Vad lär de sig av de vuxna? "Vi är inte dumma!" påpekar Arbor. På vilket sätt finns stolthet och värdighet hos pojkarna som de vuxna inte rår på?

- Mammorna i filmen spelar en av-

görande roll. Det är de som ser till att familjerna håller sig flytande. Även om barnen kommer hem med pengar sätter de skolan i första rummet. Swiftys mamma förmår honom till och med att gå till skolan även då han blivit relegerad. Varför vill Swiftys mamma att han ska gå till skolan oavsett om han bara får sitta av tiden i receptionen? Fundera över kvinnornas roll som familjernas ankare. Vad skiljer deras agerande från männens? Hur ser deras relation till söner ut? Hur stöttar de varandra?

- Arbor och Swifty har tvingats bli vuxna tidigt. Sköta sig själva och ta ansvar. Fundera över i vilka stunder de ändå tillåts att vara barn? Vad händer med barn som inte får det vi menar är "en riktig" barndom?

Sagan om den själviske jätten har inspirerat regissören till porträttet av Kitten. En storgigant som inte vill ha barn omkring sig. Som likt jätten har en skylt vid grinden som ska hålla obehöriga på avstånd, en yxa i näven och en arg hund vid sin sida. I ett större perspektiv kan filmen kanske också tolkas som en bild av ett helt samhälle som utesluter barn och inte uppskattar dem förrän det är för sent.

- I slutet när polisen kommer till skroten efter Swiftys död skriker Kitten åt Arbor att hålla tyst och han blir inlåst. Liksom sagans jätte verkar dock den här lille pojken ha nått något inom honom och i en dramatisk vändning

tar han på sig hela ansvaret för olyckan. Vad säger det om Kitten, hans känslor och det moraliska ansvar han axlar? Vilka försonande drag finns hos Kitten?

Utan ungdomar ingen framtid. Fundera över hur *The Selfish Giant* på ett övergripande plan berättar något om samhällets oförmåga att ta till vara barnens, den nya generationens potential. Även om Arbor och Swifty varken är eller skall vara på arbetsmarknaden så ser de naturligtvis vilka konsekvenser arbetslösheten får i deras omgivning. I Sverige anses ungdomsarbetslösheten vara en av de allra allvarigaste frågorna och i vissa delar av Europa är läget bokstavligen katastrofalt.

- På vilket sätt blir ungdomen marginaliserad och utdömd? Fundera över vad detta innebär för samhället i stort.

Socialrealistisk filmtradition med drag av saga

När regissören Clio Barnard spelade in sin förra film, *The Arbor*, om brittiske dramatikers Andrea Dunbars liv, stötte hon på en väldigt speciell tonåring som inspirerade henne till filmen *The Selfish Giant*. Det var en pojke med attityd och integritet som kom ridande på häst och stal kopparledning till sammans med en kompis. Med honom som förebild skapade hon porträttet Arbor, med namn från filmen och även en av Dunbars pjäser. Så det är med en fot fast förankrad i verkligheten, och i miljöer som Barnard är väl förtrogen med, som filmen har tagit form.

Miljöerna är de slitna arbetarområdena med viktorianska enfamiljshus som en gång byggdes för arbetare och signalerade välstånd. Nu eftersatta, ibland fönsterlösa krypin för stora familjer. Ett slags dickenskt scenario hundrafemtio år senare.

I *The Selfish Giant* har vind och regn för det mesta sitt grepp över de karga hedarna där högsäpningsskablarna surrar, hundar ylar i fjärran och ljudet av hästhovar klappar mot gatan. Stämningen är som inlindad i en kärv dimma av smuts och fukt. Men det realistiska har samtidigt ett poetiskt anslag som ger berättelsen en dimension av saga. Vi ser hästar och får beta i kvällsdis där ljuden också blir mer

Fyra socialrealistiska filmklassiker. *Cykeltjuven* (1948), *Pojkarna* (2011), *Kes – falken* (1969) och *Äta sova dö* (2012).

distanserade drömska och kraftverkens betongkolosser tornar upp sig som medeltida borgar i dimman.

Barnard, med bakgrund som bild- och videokonstnär, gör filmens första scen med en djupblå stjärnhimmel i fonden och med djur betande vid horisonten till en närmast biblisk illustration. Stilla poetisk och med naturens hela palett av ljud. Denna trolska stämning bryts abrupt av en skrikande pojke som ligger under en säng och bankar. Närgångna, bråkiga bilder av Arbor, hans bror och Swifty varvas med bilder av det karga landskapet och de nedslitna husen och gatorna.

- Fundera över filmens växelverkan mellan det kärvt realistiska och det mer poetiska. Mellan det intima och det distanserade. Vilken känsla skapar kombinationen av de olika greppen?

- Genom att låta verkligheten möta fabeln vill regissören uppnå en särskild komplexitet i sin film. Hur tycker ni att den korsbefruktningen fungerar? Pojkarna som ett slags små hjältar i en svart saga? Hur berättar den symboliskt och samtidigt konkret? Läs gärna Wildes korta saga för att hitta paralleller – du finner den i länksamlingen nedan.

Clio Bernard har även berättat att hon hade planer på att klippa in dokumentärt material i filmen. Det fungerade inte riktigt, tyckte hon. Däremot väckte idén hennes tankar kring fiktionens väsen kontra det dokumentära. Kanske när man inte sanningen eller någon slags autentisk känsla bäst genom det rent dokumentära, utan det är först när berättelser, personer och miljöer processas genom fiktionen som man når något som känns som verklighet?

- Film har alltid utgått ifrån verkligheten och har samtidigt varit en konstform där verklighet genast förvandlas till fiktion. Hur tänker ni kring det här spänningsfältet? Vad är *sanning* på film? Vad är *upplevelsen* av densamma? Är en film mer "verklig" för att den "baseras på en sann historia"? Hur påverkas våra förväntningar inför en film när vi vet att den är inspirerad av "verkligheten"?

- *The Selfish Giant* utspelar sig i ett slags gränsland mellan det urbana samhället och landsbygden. Där transporter med häst och vagn blir en anakronism när de hamnar i moderna trafikmiljöer med bilköer och trafikljus. Hur skulle ni beskriva det här gränslandet? Vilka inslag finns som man inte möter i en utpräglad stad? Vad händer i mötet mellan de två världarna?

The Selfish Giant sällar sig till en realistisk filmtradition med rötter i 40-talets italienska neorealism. Barnard säger sig bland annat ha inspirerats av Vittorio De Sicas *Cykeltjuven*. Liksom av den franska nya vågen där *De 400 slagen* av François Truffaut och Jean-Luc Godards *Till sista andetaget* var epokgörande med sin utgångspunkt i vardagen, verklighetens miljöer och ett i det närmaste dokumentärt skildrande.

I brittisk film uppstod en beslätad rörelse som kallades "Free Cinema" som hade en ny socialrealistisk inriktning. Den blomstrade under sextioalet med regissörer som Lindsay Anderson och Tony Richardson och kom att kallas *diskbänksrealism*. Ken Loach och Mike Leigh har fortsatt i denna tradition med filmer om arbetarklassen in i våra dagar.

• "I don't want the film to have explicit political content, but it is there." Clio Barnard har inte gjort sin film med ett uttalat politiskt budskap. Men hon menar att det givetvis finns där ändå. Uppfattar ni filmen som en politisk film? På vilket sätt? Vilket är i så fall budskapet?

• Politik kan finnas som ingrediens i filmer av olika genrer även om det inte är uppenbart; från Chaplins stumfilmer till dagens moderna action- och science fictionfilmer. Hur kan politisk film se ut? Vilka filmer har ni sett som varit politiska? Hur tror ni att man som regissör når fram med ett politiskt budskap mest effektivt?

Tips på fördjupning

Fakta om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar:

- Läke-medelföretaget Lilly har lättillgänglig information till barn, föräldrar och pedagoger: <http://www.adhdinfo.se/>
- Riksförbundet Attention: <http://www.attention-riks.se/>
- Socialstyrelsen om ADHD: <http://www.socialstyrelsen.se/psyiskhalsa/adhd>
- UR har gjort flera produktioner om ADHD, bl a tv-serien *Skolministeriet – Flickor och adhd* i tre delar: <http://www.ur.se/Produktioner/174960-Skolministeriet-flickor-och-adhd-Leva-med-adhd>

Artikel från BBC om barnfattigdom inkl aktuell statistik:

- <http://www.bbc.com/news/education-22887005>

Oscar Wildes korta saga *The Selfish Giant* (1888): <http://www.eastoftheweb.com/short-stories/UBooks/SelGia.shtml>

Filmer:

- Clio Bernards inspirationskälla: *Cykeltjuven* (Vittorio DeSica, 1948)
- Brittisk socialrealistisk klassiker: *Kes – falken* (Ken Loach, 1969)
- Samtida om utsatt pojke och maskrosbarn: *Pojken med cykeln* (Jean-Pierre och Luc Dardenne, 2011)
- Svensk film om samtidsproblematik och livsgnista: *Äta sova dö* (Gabriela Pichler, 2012)

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Storbritannien 2013

Producent: Katherine Butler m fl

Manus & regi: Clio Barnard

Foto: Mike Eley

Klippning: Nick Fenton

Musik: Harry Escott

Produktionsdesign: Helen Scott

Kostym: Matthew Price

Medverkande:

Arbor – Conner Chapman

Swiftly – Shaun Thomas

Kitten – Sean Gilder

Arbors mamma – Rebecca Manley

Swiftys mamma – Siobhan Finneran

Mary – Lorraine Ashbourne

Tekniska uppgifter:

Längd: 91 minuter

Censur: från 11 år

Svensk premiär: 24 mars 2014

Distribution:

NonStop Entertainment AB, Box 271 34,
102 52 Stockholm, tel 08-400 100 00,
info@nonstopentertainment.com,
www.nonstopentertainment.com

Observera:

Svenska Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution sedan den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar. Via länken www.sfi.se/filmdistribution kan ni lära er mer om hur man hittar och bokar film.

Redaktion:

Malena Janson, Svenska Filminstitutet, maj 2014